

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 1 JANUAR 1983 12. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!

DIN FORGÆNGER I EMBEDET HAR DE TIDLIGERE NUMRE AF IMPULS HAR DU FÅET DEM?

Udsendelses- tidspunkt	Frist for indlevering af artikler m.v.
Januar	1. december
April	1. marts
Juli	1. juni
Oktober	1. september

REDAKTION: Gunnar Hauerberg, Vestervang 32,
Øster Højst, 6240 Løgumkloster, tlf. 04 - 77 52 20

EKSPEDITION: Landsgildekantoret, Mikkell Bryggers Gade 1,
1460 København K., tlf. 01 - 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkell Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telefon 01 - 12 27 02.

jubilæumsåret

Ved indgangen til det nye år går vi samtidig ind i Sct.Georgs Gildernes jubilæumsår.

Mange aktiviteter er i den anledning allerede startet op, mens endnu flere er i planlægningsfasen. Sct.Georgs Gildernes PR-udvalg har sat mange ting igang, og Gildernes PR-medarbejdere arbejder under højtryk.

Hensigten med alle disse aktiviteter er naturligvis at skabe PR omkring Gildebevægelsen. Men samtidig skulle aktiviteterne gerne resultere i en øget medlemstilgang. Vi tror på, at Gilderne har noget værdifuldt at tilbyde. Vi tror så meget på det, at vi ikke er bange for at trække endnu flere ind i vor bevægelse. Men hvor meget har vi at have denne tro i ?

Kursus- og stævneudvalgets grund- og vidstudier indledes med en præsentationsrunde, hvor deltagerne i skriftlig form skal præsentere sig selv. Et af præsentationsspørgsmålene lød for et par år siden: Hvorfor er du (stadig) i Gildet ? Det var vel nok lidt drilagtigt, med det lille ord "stadig" - selv i en parentes - anbragt i denne sammenhæng, men det var vel foranlediget af, at en afgangstatistik viste, at et foruroligende stort antal gildebredre forlod vor bevægelse efter kun 2 - 3 års medlemskab. Det korte medlemskab blev taget som udtryk for, at informationen før optagelsen samt svende- og væbnerforberedelsen var for dårlig.

I efteråret var jeg ved en privat fest sammen med en gildebredre, som betroede mig, at han nu ville være ridder, for "det måtte da kunne give noget". Han er meget aktiv i sit Gilde. Han er en af dem, der kommer hver gang der

jubilæumsåret

kaldes til arrangement af gildemarch, loppe-marked, festplads m.m., men "det er jo bare opgaver, der skal løses".

Men hvor bliver den personlige udvikling af ?

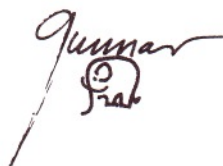
I Luren, der udsendes af Sct.Georgs Gilderne i Skive, læste jeg et indlæg om "retten til at sige nej". Dette indlæg er gengivet andetsteds i IMPULS fordi det berører den samme problemstilling: Er vi en humanitær organisation, der samler penge ind til velgørende formål, eller er vi en etisk bevægelse, som blandt andet benytter humanitært arbejde som et MIDDEL i den enkelte gildebrors personlige udvikling?

Jeg er sikker på, at de aktiviteter, som PR-udvalget og Gildernes PR-medarbejdere sætter igang i jubilæumsåret vil resultere i en øget medlemstilgang. Men hvordan ser stillingen ud, når vi om 10 år skal fejre vort 60-års jubilæum? Er de nye medlemmer fra 50-års jubilæumsåret så STADIG med i vore rækker? Det afhænger helt af, om de i deres respektive gilder oplever noget andet og mere end opgaver, "som man bare løser".

Opgaverne må ikke være MÅLET for arbejdet i Gilderne, men de indgår naturligvis som et af MIDLERNE til at nå vort mål: en personlig udvikling.

Holder vi os dette for øje, vil "jubilæumsårgangen" af nye gildebrødre STADIG være i Gilderne - også om 10 år.

Med disse ord vil jeg ønske alle et godt nytår - og et godt jubilæumsår.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Gunnar Friis". The signature is written in a cursive style with a long, sweeping underline that extends downwards and to the left.

PR-udvalget

Hvervekampagne / PR

Sct.Georgs Gilderne skal fejre 50-års jubilæum, og, som naturligt er, skal dette også benyttes som rygstød for en PR-kampagne.

Det er i øvrigt ofte det ord, der benyttes, når talen falder på ønsket om en øget medlems-tilgang: PR-kampagne, hvervekampagne o.l., og netop denne megen tale om kampagner provokerer mig til at lufte nogle af mine egne ideer om PR-virksomhed på lokalt plan.

Først lidt omkring begrebet kampagner: Disse kan være meget gode, men bør nok benyttes med lidt varsomhed. Det er et stort og tidskrævende arbejde, hvis det skal gøres rigtigt, - og det skal det, ellers kan man lige så godt lade være, for der skal være "kød på", hvis man vil have folk i tale. - Hvordan det kan gøres, har der været flere udmærkede eksempler på, så det skal jeg afholde mig fra her.

Resultatet af disse kampagner har varieret fra et par og op til 15 - 20 nye gildebrødre, og dette sidste må uvægerligt føre til følgende to spørgsmål:

- 1) kan Gildet absorbere så mange nye gildebrødre på forholdsvis kort tid ?
- 2) hvor stabile er de ? eller var deres indmeldelse kun et udslag af tilfældige impulser - en slags massesuggestion ?

Der er sikkert eksempler på både gode og dårlige erfaringer i den anledning.

Jeg er dog af den mening, at en "glidende" tilgang - f.eks. de 15 - 20 fordelt over 2 - 3 år - er langt at foretrække, hvorfor jeg da også synes, at PR-virksomheden i lokalgilderne bør have en mere konstant "løbende" karakter.

PR-udvalget

ter.

Man kan, til en start, sætte tre hovedpunkter op:

- 1) kontaktmuligheder
- 2) "den lille daglige dosis"
- 3) ad hoc

Og hertil kunne man så føje Gildets optagelsesudvalg, men det er forhåbentlig en selvfølge.

1) Kontaktmuligheder: Det må være nemt at komme i kontakt med det lokale Gilde. Til det formål udpeges en kontaktperson, hvis telefonnummer og adresse indrykkes i den lokale vejviser, telefonbog m.m. - helst en person, der er villig til at forblive på posten i en år-række. Så er man også fri for at skulle huske at ændre i vejviseren ved næste valg.

Det er denne persons vigtigste opgave, at sætte interesserede personer i kontakt med den eller de rigtige gildebrødre, f.eks. optagelsesudvalg. Men også i andre tilfælde kan en og anden have brug for at komme i kontakt med Gildet.

2) "Den lille daglige dosis": Også her vil det være formålstjenligt at udpege en PR-person (G-PR) og/eller -gruppe. G-PR klarer den løbende PR-aktivitet, og har så eventuelt gruppen at trække på ved større og mere komplicerede opgaver.

Det er G-PR's opgave, løbende, at give pressen stof om Gildet, f.eks. resultater fra gildetingets valg, og andet, der skønnes at være af interesse for kredse udenfor Gildet.

G-PR står til rådighed som en slags konsulent ved andre arrangementer, hvis arrangørgruppen ønsker det.

I stedet for altomfattende kampagner, kan G-PR

PR-udvalget

pressefotografer på besøg
i depotet - samtaler med
journalister - om muligt,
besøg af pressen under sel-
ve markedet.

Efter markedet: Follow-up - fortælle pres-
sen, hvordan det gik.

Dette er kun en skitse, de første overvejel-
ser, over hvilke en detaljeret aktivitets- og
annonceplanlægning kan bygges op, og til dette
arbejde er fantasi en god hjælp.

I forbindelse med en sådan kampagne, kan man
somme tider formå et eller flere blade til at
fortælle om Gildet i en bredere sammenhæng
end lige loppemarkedet. F.Eks. lykkedes det
for os, at få en af de husstandsomdelte uge-
aviser til at bruge næsten 1/3 side til at
fortælle om Gildet, om gildearbejde og -ideer.

Når jeg nævner det ønskværdige i at få aviser-
ne til at optage stof om Gildet, er der to
ting, jeg gerne vil pointere:

- 1) Lad være med at opfatte det som tiggeri,
når du kommer med dit stof. Det er lokal-
pressens opgave at fortælle om, hvad der
sker i dens område. Når du kommer med stof,
hjælper du med til løsningen af denne op-
gave.
- 2) Til gengæld har redaktionen en suveræn ret
til at vurdere, om stoffet er så alment
interessant, at det skal bringes.

Alt det, jeg her har gennemgået, er ikke kun
uprøvede teorier og ønsketænkning; men ligger
ret tæt op ad den PR-virksomhed, som jeg har
været så heldig at få temmelig frie hænder
til at drive for Gilderne i Roskilde.

Jeg kan ikke fremlægge konkrete resultater i
form af et bestemt antal nye gildebrødre

PR-udvalget

i samarbejde med PR-gruppen dele området op i små enheder, og så behandle en enkelt enhed ad gangen. Det giver mulighed for at sætte ind med netop den styrke, man på et givet tidspunkt magter, både hvad angår tilrettelæggelse og gennemførelse af selve kampagnen og absorberingen af nye gildebrødre i Gildet.

G-PR sørger for, at Gildet altid har tilstrækkeligt PR-materiale (herunder den røde folder evt. suppleret med en folder om det lokale Gilde), samt at det anvendes.

G-PR "sparker" til de øvrige gildebrødre, og inspirerer dem til at give deres "daglige dosis" blandt familie, venner, arbejdskammerater m.fl.

3) Ad hoc: Dette er, i min terminologi, en stor, koncentreret, kortvarig indsats i forbindelse med et større arrangement, og i dette tilfælde skal der "spilles på alle tangenter": Annoncer, pressemeddelelser, billeder i pressen, plakater osv.

Jeg har et par gange stået for denne opgave i forbindelse med vort årlige loppemarked, og skal kort ridse den "slagplan" op, jeg er gået frem efter:

I god tid

Meddele tid og sted til redaktionen af kommunens aktivitetsplan (der opsættes rundt om i byen på offentlig foranledning).

Vedr. indsamling:

Annoncer og pressemeddelelser.

Op til selve markedet:

Plakater i alle større forretninger (især supermarkeder), plakater ved indfaldsveje og P-pladser. - annoncer

PR-udvalget

p.g.a. dette, - kun sige, at der har været en jævn tilgang de sidste par år - PR eller ej ?

Men jeg må nok også indrømme, at jeg ser det som en væsentlig del af målsætningen for mit PR-arbejde, at skabe good-will i området for vore Gilder, der på langt sigt gerne skulle komme os til gode, når vi henvender os, f.eks. ved indsamling til loppemarkedet.

Personligt synes jeg, at det efterhånden er lettere at få lejlighed til at fortælle om Sct.Georgs Gilderne. Det sker af og til med en bemærkning som: "Nå! du er med i det der Sct.Georgs Gilde? Jeg har somme tider set noget om det i avisen, - hvad er det egentlig for noget ?" - Vørsågod - motiveret kontakt.

Alt dette er ikke "de vises sten", men nogle tips om, hvordan det KAN gøres, selv om man ikke er ekspert, og kun har begrænsede ressourcer. Og har jeg hermed givet nogle inspiration til noget, de ellers ikke turde gå i gang med, så vil det glæde mig, for jeg synes, det er spændende at arbejde som G-PR.

Jørgen Gybel Jensen
G-PR Roskilde Stadsgilde

PS.: Jeg vil i øvrigt advare mod at sammenblande begreberne hvervekampagne og PR. Målgruppen for en hvervekampagne er potentielle gildebrødre, men målgruppen for PR bør være langt bredere. Det er vigtigt for argumentationen, at man gør sig dette helt klart.

vore ritualer

Ved en Gildehal i 3. Gilde i Frederikshavn holdt GM Philip Holse denne gildemestertale:

"Som et synligt bevis på, at du nu er gildebror, giver jeg dig gildetegnet. Bær det, og bær det med ære."

Med disse ord fæstner gildemesteren gildetegnet på den nye gildebror. Dette ritual og denne tiltale drukner nok for de fleste i alle de mange tiltaler, vi får ved vor optagelse, ligesom stemning og højtidelighed og måske nerver let er medvirkende til, at vi ikke kan koncentrere os om alt, hvad der bliver sagt ved optagelsen. Det er derfor vigtigt, at vi - når vi overværer en optagelse - erindrer os de løfter vi selv afgav, og de pålæg vi fik ved vor optagelse. Bl.a. at vi skal bære vort gildemærke med ære ! Hvor vigtigt dette pålæg er, kan jeg nok bedst udtrykke ved at omskrive det således: "Jeg beder dig tænke på, at hvad du fremtidig siger, og hvad du fremtidig gør, det er sagt og gjort af en gildebror". Det er derfor en god del af Gildets ære og velfærd gildemesteren lægger i vor hånd ved optagelsen.

Af hensyn til at udbrede kendskabet til gildebevægelsen burde vi nok bestræbe os på at bære gildemærket til daglig, for vi bør vise, at vi er gildebrødre, - men vi bør også tænke på, at gildebevægelsen vurderes af andre ud fra vor adfærd. Og når vi har sagt og gjort noget, som har vakt opmærksomhed, så skulle der gerne siges om os: "Ja, men han er også gildebror." For der bør aldrig siges sådan: "Og han er endda gildebror". Hvis vi altid har dette in mente, og handler derefter, så vil vi skabe respekt og interesse for gildebevægelsen, og derved også skabe mulighed for den tilgang, som er nødvendig for os. Det er

vore ritualer

således ved at efterleve vore idealer, at vi skal markere os. Spejderidealene og dermed gildeidealene er en livsholdning, der ikke nødvendigvis skal ændres i trit med moralen i samfundet.

Vi har efter 2. verdenskrig oplevet den store økonomiske ekspansion, der bl.a. skabte velfærdsstaten. Og da man ligesom ikke kunne nå længere på dette område, begyndte man at diskutere kulturpolitik. Skulle staten begynde at interessere sig for vor fritid? Og så blev kulturministeriet oprettet i begyndelsen af 60-erne. Den voksende debat om kultur, finkultur, arbejderkultur, popkultur, og hvad det nu hedder, mandede ud i en såkaldt kulturkløft, og dermed en kulturkrise. Næppe på grund af debatten, men mere på grund af, at de gamle religiøse værdinormer, som vor kultur hidtil har hvilet på, har mistet deres værdi for det moderne menneske. Videnskaben og materialismen har overtaget religionens plads som værdisystem. Der spørges ikke mere om tingene er gode eller onde, men om de tjener et fornuftigt formål. Udviklingen har endvidere skabt store upersonlige samfund i stedet for de små nære samfund, hvor man kom hinanden ved, og hvor den gamle kristne kultur var værdinormen. Det er som om mennesket er blevet tabt undervejs i systemet. Vi styres af en teknisk-økonomisk udvikling, der skal gøre tilværelsen mere bekvem, og glemmer, hvad vi i grunden skal bruge det hele til. Var det målet for de store ideer om frihed, lighed og broderskab for mennesket, som de store filosoffer drømte om? Vi har måske nok i det væsentlige opnået økonomisk lighed, men hvad med broderskabet? og hvad med friheden? - friheden til at være menneske?

Selv om ydre påvirkning nu har fået gildebevægelsen til at tage "pligten mod min gud" ud

vore ritualer

af gildeløftet, så står de to lys her på bordet stadig og brænder som symbol på sandhed og retfærdighed - to begreber, der vidner om den kristne grundholdning, som B.P. skabte spejderbevægelsen på. Og som helst skulle blive ved at være grundlaget for gildebevægelsen. Begreber, der giver frihed under ansvar, og som er grundlæggende for vor kristne kultur, der sætter broderskabet over alt. Vi skal interessere os for det enkelte menneske. Det menneske, som føler sig fortabt i denne materialistiske verden, skal føle, at al vor tale om broderskabsfølelse ikke kun er ord, men virkelighed. Det skal vi bevise overfor hinanden, men også vise udad til. At vi ikke alene er mennesker, men også medmennesker, og at det at være gildebror er noget, der skal være af værdi for de mennesker, vi kommer i berøring med, Dermed skabes interesse for gildebevægelsen hos de mennesker, der værdsætter vore idealer, ja måske tilgang af nye gildebrødre.

Store ord - ja måske, men ikke for store. For det er store idealer vi stræber efter.

gildemestertalen

I oktober-nummeret af IMPULS fremsatte jeg nogle synspunkter vedrørende udarbejdelsen af gildemestertaler. Et af mine synspunkter var, at IMPULS ikke skulle gengive så mange "færdige" gildemestertaler og riddersvar, men i stedet bringe dispositioner for sådanne, således at den enkelte gildemester selv kan udarbejde sin tale ud fra et sådant grundlag.

Jeg har tænkt meget på, om det nu også var den rette måde at gøre det på. Det er jo ikke alle, der er lige gode til at skrive en gildemestertale - selv ud fra en disposition. Og man læser eller oplever jo ofte en gildemestertale - under besøg i et fremmed Gilde - som man finder så god, at ens egne gildebrødre skal have del i den.

Og hvad så? Er man en dårlig gildemester, fordi man læser en sådan færdig gildemestertale op?

Naturligvis ikke. Men jeg foretrækker stadig en form for personlig stillingtagen som en del af gildemestertalen.

Jeg oplevede for nylig en gildemester, som netop oplæste en sådan - i øvrigt udmærket - færdig gildemestertale. Og det gav mig anledning til at analysere, hvad der kunne have forøget min oplevelse ved dette.

Jeg tror, at det kan sammenfattes til to ting:

At gildemesteren, inden han begyndte på talen, havde fortalt, hvad der i særlig grad havde fænget hos ham, da han læste netop denne gildemestertale.

Og som afslutning (måske): Hvorfor han havde valgt at gengive den for os.

Herved ville denne gildehal have fået det personlige præg, som jeg tidligere har efterlyst.

gunnar

5 min. Sct. Georg

Ved en Gildehal i Farum holdt Hans Andersen 5 minutters Sct.Georg med følgende indhold:

Jeg vil kaste blikket lidt tilbage, eller rettere sagt: meget tilbage, idet jeg vil tilbage til tiden før 1. verdenskrig, da spejderbevægelserne i mange lande var under opbygning. Og jeg vil sammenholde den tids levevis, tankegang og mentalitet med tiden idag.

Der er jo en enorm forskel på alle områder, både økonomisk, socialt og kulturelt. Dagliglivet leves på en ganske anden måde idag. Har vi ikke alle en klar fornemmelse af, at mange af spejderdyderne står i stadig stærkere kontrast til det, vi oplever til daglig? Dengang havde man f.eks. mere tid til hinanden.

Måske er vor tids voksende produktionsapparat, der jo praktisk taget ser bort fra personlig aktivitet og skaberglæde, årsag til stress. Arbejdsgiveren får stress og mavesår på grund af for stort ansvar - arbejdstageren får stress, fordi der stilles for små krav - eller omvendt. Vi får stress af frygt for ikke at være pæne nok eller af vores manglende mod til at være anderledes.

De fleste mennesker klager over for lidt tid - de når ikke at leve. De har så travlt - hastværk og forjagethed er statussymboler, der giver god samvittighed. Vi er betydningsfulde, effektive og har succes. Har man ikke travlt, må man jo være en fiasko - det synes at være det uundgåelige facit.

Det lyder deprimerende, så lad os stoppe op et øjeblik. Vist har vi tid - ingen har så travlt, som de giver udtryk for. Når man først indser, at der er en forskel på forvirring og at have travlt - at der er stor forskel på

5 min. Sct. Georg

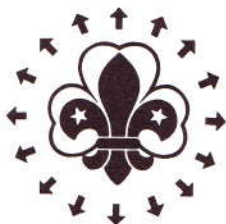
hastværk og effektivitet - er vi på rette vej.

I en tid, hvor der tales så meget om demokrati, kan vi fastslå, at intet er mere demokratisk end netop tiden. Her er der virkelig tale om den fuldkomne lighed. Ingen har et sekund mere eller mindre end andre. Tiden kan ikke sættes på bankkonto og trække renter, og selv de bedste forbindelser kan ikke skaffe os et ekstra lille sekund. Så derfor: Giv jeres tid godt ud!

Man har altid tid nok, blot man nøjagtigt ved, hvordan man vil udnytte tiden. Skal man udnytte tiden rigtigt, er vores dødsfjender opsættelse og ubeslutsomhed. Det er disse to ting, der er årsag til forspildte chancer og mere hovedpine og stress.

I stedet giver vi tidens jag skylden for alt dette, men glemmer hvem der skabte det - os selv. Vi er ganske enkelt blevet ofre for os selv.

Når vi først har indset dette, kan vi vende billedet til fordel for os selv og andre.

fra gildeblade

I LUREN, der udsendes af Sct.Georgs Gilderne i Skive, skriver Helge Simonsen:

Sidste søndag formiddag gik jeg en tur med min hund. Vi gik ud over de afhøstede og bakkede marker. For første gang i lang tid fornemmede jeg, at det var blevet køligere. Det ville have været godt at have haft et par handsker på.

Men efteråret er her. Og med hele naturens spil i gyldne farver. Der var klar luft. Solen skinnede, og der var højt til "loftet". Både hunden og jeg nød turen.

Tankerne gik tilbage til sidste Gildehal. Vi der var med, syntes alle, at vi havde en dejlig væbnerhal. Vi syntes også, at Bents væbnersvar var godt. Det gav os noget at tænke på dette svar "Om retten til at sige nej".

Sct.Georgs Gilderne i Danmark er en etisk forening, der består af mennesker, der er knyttet sammen af en fælles fortid. Man har interesse i spejderarbejdet.

Vi henter vore medlemmer fra mange erhvervs-grene, og vi glæder os over, at vi tilsammen udgør et bredt spektrum.

Også aldersmæssigt er vi bredt fordelt i det mindste i Skive Gilderne. Jeg har altid syntes, at det var en stor fordel for Gildet og for gildelivet.

I vores Distriktsgilde har man diskuteret, hvorvidt man skulle lave sammenslutninger af gamle gildebrødre, for at disse mennesker kunne bevare tilknytningen til Sct.Georgs Gilderne. I modsat fald ville de nok melde sig ud!

Man melder sig imidlertid ikke ud af en for-

fra gildeblade

ening, som har ens intæresse, og hvor man føler sig godt tilpas, når man kommer i den.

Mange af vore lidt ældre gildebrødre har tidligere gjort et stort arbejde for gildesagen. Nogle har måske kun kunnet afse tid til Gildehaller og -møder. Men de har alle været med til at gøre Gildet til det, som det er i dag.

Vi må nok stoppe op et øjeblik for at se, hvad Sct.Georgs Gilderne IKKE er. Det skal ikke være en forening, der primært tager sig af tøjindsamlinger, uddeling af telefonbøger, børnehjælpsdage, diverse indsamlinger m.v.

Når nogen i foreningen vil påtage sig at gøre nogle af disse jobs, så må de lære at respektere, at ikke alle vil følge dem, for det kan ikke have alles interesse.

Selvom man brænder for en sag, så har andre altså retten til at sige "Nej". Og det skal de respekteres for! Denne ret har ikke noget at gøre med alder eller gildeanciennitet.

Hos os har vi jo også forskellige interesser repræsenteret i de forskellige laug. Vi kan ikke alle være med i samtlige laug. Nogle kan slet ikke være med i noget laug overhovedet. Måske på grund af deres arbejde, måske på grund af andre ting.

Vi må huske på, at ingen gildebror er blevet udstyret med retten til at jage andre ind i et arbejde, som de ikke synes om. Hvis det sker, så er det i direkte strid med Gildets etik.

En af 2. Skives medlemmer har engang sagt det jævnt og vældigt rigtigt: "Jeg påtager mig det, som jeg synes, at jeg kan klare, og jeg er glad for Gildet. Jeg gør ikke mere end det, for jeg vil gerne blive ved med at være glad for Gildet!"

fra gildeblade

Det er et synspunkt, som vi kan respektere. Med det levner vi plads til alle i vor bevægelse. Vi har også brug for den gildebror, der stilfærdigt kommer og deltager i gildearbejdet med sine synspunkter og meninger, men som måske ikke har tid og kræfter til at tage del i det praktiske arbejde.

Vi bør sige "Ja" til det vi kan klare - og så gøre det. Lad andre forstå, at de kan regne med os hertil. Det skaber et positivt Gilde.

NOGEN HAR BRUG FOR DIG

Jorden er fuld af mennesker.
Nogle er stille
og har brug for en
at tale med

Nogle er kede af det
og har brug for en,
der trøster.

Nogle er generte
og har brug for
hjælp til at turde.

Nogle er ensomme
og har brug for en
at lege med.

Nogle er bange
og har brug for
en hånd at holde i.

Nogle er stærke
og har brug for en,
som kan få dem til at tænke på,
hvad de skal anvende
deres styrke til.

Fra BROEN, udsendt af Sct.Georgs Gilderne i Fredericia.

DAGEN I DAG - DEN ER DIN

Dagen i dag er en mærkelig dag - den er din.

Dagen i går slap ud af dine hænder,

den kan ikke få andet indhold,

end du allerede har givet den.

Dagen i morgen har du ikke noget løfte på,

den kan du fylde med, hvad du vil.

Benyt dig af det.

I dag kan du glæde et menneske.

I dag kan du hjælpe en anden.

I dag kan du leve sådan, at måske nogen i aften

kan takke for, at du er til.

Dagen i dag er en betydningsfuld dag.

Den er din.

ib rhoden

RUSSISK IKON

Kopi 117-82.